

това същество съ мыслити си, и да го любятъ и познаватъ. Благодѣтелното Богопознаніе и постоянното вѣруваніе въ негова Промыслъ гы укрѣпява въ най-трудныты предпріятія, испълни гы съ надѣждѫ, и гы пази отъ сѣко зло. Много пѣти ный неможемъ да помогнемъ нищо на дѣцата си, когато гы пускамы надалеко, освѣнъ гдѣто смы гы повѣрили Богу и на добры иѣкои хора тамъ. Нѣ тыи тогава, какъ ще могѫтъ, да ся осланятъ на Бога ако не сѫ научены да го познавать и любять? — Какъ ще ся осланятъ и на хората, ако не сѫ научены понапредъ да ся осланятъ томува, който владѣе человѣческыты сърдца? О! иѣка ся постараемъ мѣдро и съвестно за доброто и за щастіето на свойты дѣца! Иѣка имъ влѣемъ въ сърдцата любовь и страхопочитаніе камъ Бога и камъ христіанското вѣроисповѣданіе, за да не останѫтъ безъ нищо тогава, когато помощта и стараніето ни ся изгубятъ затѣхъ! Ный неносимъ любимциты си за дѣлго въ нашиты обятія; тѣ растѣтъ много бѣржѣ, и времето, когато ще станѫтъ и тѣ родители непрестанно ся приближава. Нѣ гы отпускате да ся намѣрятъ не при-